

Budoucnost patří vlastenecké politické straně Republikáni MS

V roce 2003 vydalo nakladatelství Barrister Principal a Centrum strategických studií knihu politologa M. Mareše "Pravicový extremismus a radikalismus v ČR." V tomto díle autor rozsáhle mapuje a rozebírá historii a současnost tzv. pravicového extremismu. Přitom velká část publikace je věnována straně SPR-RSČ a následně RMS.

Autor čerpal z mnoha pramenů, mimo jiné, je velice vděčný za poskytnuté informace od slečny Ivety Machové, dlouholeté členky SPR-RSČ a RMS. Ale to jen tak naokraj.

Jedním z nejdůležitějších zdrojů jeho informací jsou BIS a ostatní složky MV. I jiné zdroje informací jsou zajímavé, ale to někdy přístě. Nás zajímá jeho vazba na složky MV. Údaje, které uvádí jsou velice přesné a v podstatě jim nelze nic vytknout. Ale jak už to bývá i mistr tesař se někdy utne. A to v části, která pojednává o neúspěšných komunálních volbách v roce 1998. Oznamuje v ní neúspěch SPR-RSČ, kdy obdržela 0,54% hlasů a 70 mandátů. Jinde však uvádí, že v těchto volbách jsme obdrželi 348 062 hlasů a to mi nějak s těmi 0,54% nejde dohromady. Tady zřejmě pan Mareš použil údaj, který měl zůstat utajený. A jelikož je možná dobrý politolog, ale jistě špatný matematik, neuhodil ho do očí ten rozdíl v počtu odevzdaných hlasů a procentuálního výsledku.

O regulérnosti voleb mají Republikáni svou představu. Za poctivé sčítání našich hlasů by nikdo jistě ruku do ohně nedal. A to hlavně, kdy kompletní patronát nad volbami převzalo MV vedené a kontrolované Špidlou a Grossem. Republikáni však ustojí a překonají i tuto překážku. Budoucnost patří vlasteneckým stranám a to nám dává sílu do dalšího boje. Vždyť program je vytyčen a zbývá ho jen naplnit!

Alois Tvardek, Hradec Králové

TÝDENÍK

www.republikani-europarlament.com

www.republikani.com

www.repmladez.com

REPUBLIKA

DUBEN 2004

ČÍSLO 15/ROČNÍK XV

6 Kč

Jedinečná příležitost

Volby do Evropského parlamentu se kvapem blíží. Již za několik týdnů bude moci každý z nás zcela svobodně rozhodnout, kdo bude hájit zájmy naší země v této instituci. Je třeba přiznat, že po letech vyslovené bezmoci se stává EP stále sebevědomějším. Neprojevuje se to tak, jako v českém parlamentu jenom zvyšováním platů, ale také stále tvrdším postojem vůči dříve naprosto dominantní Evropské komisi. Faktem je také to, že se poslanci EP zabývají velmi rozsáhlými a složitými problémy vyplývajícími z konglomerátu mnoha rozdílných států.

K čemu může být instituce, která má čtyři tisíce zaměstnanců, dvě oficiální sídla a jednu pobočku, hovoří se v ní jedenácti jazyky a brzo přibude devět dalších?

Evropský parlament, o němž je řeč, je i pro mnohé obyvatele stávajících členských zemí EU záhadnou institucí. Pro nováčky z deseti kandidátských zemí, jejichž obyvatelé budou poprvé hlasovat v volbách v červnu letošního roku, už je většinou Evropský parlament roven čemusi nadpozemskému, co nelze ani v rámci vstupu do EU uchopit a pochopit.

Návrh nové evropské ústavy, který vypracoval Konvent EU, dává poslancům EP větší pravomoci, než mají dosud. I tak už ale poslanci schvalují rozpočet EU a úředníci druhé komory, Evropské rady, musejí svá rozhodnutí s parlamentem vždy

dopředu projednat s ostatními zástupci.

Veteráni evropské administrativy tvrdí, že už to je velký posun oproti skromným začátkům parlamentu na konci sedmdesátých let a že parlament v souvislosti s prohlubující se integrací míří k daleko ambicióznějším cílům. V nové rozšířené EU to bude především diskusní fórum připomínající malou Organizaci spojených národů, které bude moci významným způsobem ovlivňovat budoucnost obyvatel členských zemí i když přesná podoba a pozice parlamentu v novém systému není úplně jasná.

Hádky o počty křesel přidělených jednotlivým zemím a krize unie, kterou způsobil tvrdý postoj Španělska a Polska právě v otázce europoslanců, svědčí o tom, že noví členové vstoupí do arény, která sama sebe proměňuje. Najednou nepůjde jen o klasické stranické pletichaření, na které jsou Středoevropané experty, nepůjde ale také jen o tradiční obhajobu národních zájmů, na které jsou Středoevropané velmi citliví. Nový Evropský parlament bude kombinací obého s nadstavbou spolupráce napříč různými spektry, na jehož rozhodnutí budou i čeští voliči a daňoví poplatníci čekat a zajisté i nadávat.

Šéf bruselské pobočky jednoho velkého evropského deníku označuje Evropský parlament za "svědomí Evropy". Proč? Protože se více zabývá problémy, jako jsou ochrana lidských práv,

zacházení s geneticky modifikovanými potravinami či obhajoba práv spotřebitelů, než otázkami každodenního politického a ekonomického provozu.

Jeho členové často musejí uvažovat v širších souvislostech, než je běžné v národních státech a možná právě tato dimenze bude velkým překvapením pro poslance z nových členských zemí, které s výjimkou Polska většinou zajímá hlavně domácí provinční politika a vztah k sousedům, ale širší souvislosti již unikají.

Je však nezbytné zdůraznit, vždy znovu a znovu, že poslanci EP nezastupují Evropu, ale své domácí, národní voliče. Z toho by také mělo vycházet jejich snažení a cíle jejich úsilí. Lidi by mohl odrazovat přístup levicového klubu, do kterého se hlásí KSČM i lidového klubu do kterého směřují ODS a KDU-ČSL. Tyto poslanecké kluby jsou již natolik institucionalizovány, že nutí své členy k jednotnému hlasování pod hrozbou vyloučení z klubu. Nelze se potom divit tomu, že jejich hlasování vždy proti našim národním zájmům.

Asi těžko se tento obrázek změní, až do lavic zasednou poslanci z nových členských zemí. Mnozí z nich se rádi přizpůsobí tempu, tajemnosti a určité neprůhlednosti, která obklopuje nejen Evropský parlament, ale i ostatní evropské instituce.

Na druhou stranu, proč by se noví měli pouze a ve všem přizpůsobovat těm starým? Mnohé středoevropské země jsou dynamičtější a netrápí je zátěž starých členů. Od baltského ekonomického tygra, Estonska, můžeme očekávat, že bude prosazovat liberálnější ekonomické zákony než Francie s tradičně silným státním sektorem a centralistickou vládou. Příklad samozřejmě kulhá kvůli velikosti obou států, ale v Evropské radě bud mít Estonsko jeden hlas stejně jako Francie a ČR.

Systém EU bude určitě dělat nováčkům potíže, zejména když do něho vstupují v době jeho zásadní změny. Z médií se ovšem už začínají valit na voliče témata, podle kterých se budou lidé v červnu při hlasování rozhodovat. Nejen poslanci, ale především voliči by proto měli chápat širší, evropský rozměr svého hlasování, i když nemusejí nutně s myšlenkou evropské integrace souhlasit. Podle našeho názoru je právě v těchto volbách ještě důležitější než ve volbách do parlamentu ČR, aby se k nim dostavili nejen spokojení, ale právě nespokojení voliči, požadující zásadní změnu. Neváhejte a nepromarněte příležitost zajistit v Evropském parlamentu důslednou obhajobu našich národních zájmů.

M. S.

Soudci v přímých přenosech?

Pokus ČT odvysílat soudní proces s Karlem Srbou, bohužel trval pouze 50 minut

Takový obrázek by bylo dobré vidět na obrazovkách televize co nejčastěji. Pokus ČT odvysílat soudní proces s Karlem Srbou, bohužel trval pouze 50 minut.

Přesto ze strany ČT šlo nepochybně o pozoruhodný a velice správný počín. Vůbec mi nejde o konkrétní kauzu Srba. Jde mi spíše o fakt, že by bylo velice zajímavé a prospěšné, občas vidět práci našich soudců v přímých přenosech. Už jenom proto, že jde o profesní skupinu, k jejíž práci můžeme mít řadu výhrad. Obecně se soudí, že pověst naší justice je díky její pomalosti, liknavosti a často i neprofesionálnosti nevalná!

Bylo by proto zajímavé veřejně sledovat a posuzovat počínání těch, kteří se tak sverpě a bohužel i úspěšně domáhají 13. a 14. platů. A to v situaci, kdy jejich měsíční platy jsou vskutku "královské". Kdyby k vysílání soudních kauz došlo již v minulosti, soudím, že bychom viděli opravdu pozoruhodné věci!

Viděli bychom totiž soudce, kteří šmahem rozhodovali ve prospěch Policie ČR kauzy o odebrání řidičských průkazů dle vyhlášky č.102, ačkoli tento postup v dané chvíli neměl oporu v zákoně!

Viděli bychom "prací" soudce, který svoji liknavostí způsobil propuštění na svobodu několikanásobného vraha!

Viděli bychom činnost soudců, kteří v rozporu se zákonem rozhodli některé

kauzy Kinský, ve prospěch tohoto "rádoby Čecha"!

Viděli bychom při praktické činnosti soudce, kteří se bojí odsoudit příslušníky různých cizích etnik, v duchu zvrhlého principu tzv. pozitivního rasizmu!

Při opakovaných televizních přenosech bychom mohli posoudit intenzitu práce soudců, kteří rok a více "připravují" soudní přelíčení i práci předsedů soudů, kterým je to úplně jedno!

Mnoho dalších pozoruhodností bychom mohli zažít v přímých přenosech ze soudních síní, pokud ČT najde odvahu k opakování svého pokusu. Bylo by to jistě správné, neboť jeli někdo placen z daní občanů, mají plátcí daní právo, kontrolovat práci těch, kteří tyto prostředky užívají! Dále pak i proto, že jediní, kdo jsou v této zemi se svojí prací plně spokojeni, jsou sami soudci!

Soustavným tlakem se jim, od Ústavního soudu až po okresní a obvodní soudy, podařilo správný princip nezávislosti zaměnit za princip nedotknutelnosti, nekritizovatelnosti a jakéhosi neomylného polobožství. A hlavně toto je potřeba u soudcovského klanu rozbit. Že k tomu povede dlouhá cesta, je nesporné. Postup Ústavního soudu při zajištění 13. a 14. platů všem soudcům, bez rozdílu, bez posouzení kvality jejich práce, je toho živým dokladem. Soudci, soudcům, tak nějak bychom mohli nazvat tento postup!

Nesmířujme se s tím, nebojme se kritizovat práci soudců i těch, kteří podporují jejich nedotknutelnost. Ve všech volbách volme ty strany a jednotlivce, kteří mají odvahu a vůli současný stav našeho soudnictví změnit k lepšímu!

Ing. Václav Hejdiček

Zamyšlení

No a je to tady, jak se říká: "Za dobrotu na žebroťtu." Slavná pidistrana diktuje všemocné ČSSD, co má a nemá dělat, je to k podivu, ale Šmudla jí to toleruje. Je to sice voda na "naš mlýn", ale nás by spíše zajímalo, kam že nás to vlastně vede "nepřekonatelná" koalice. Že si neví poradit, jak zklidnit vlny ve vlastních vodách, to by nebylo nic neobvyklého. Vždyť od samého začátku, co tento propletenec vládne v Čechách, je nepřehlédnutelná jejich soudržná minulost. Českomoravský Zeman dal lidem jakés také jistoty, neustálé zvanění a vyprazdňování státní kasy nás přivedlo na rozcestí, říkáš schválně rozcestí, protože na rozcestí se člověk může zastavit a promyslet si, kterou cestou se dát. Kdy už konečně náš lid přestane neustále si opakovat: "Však ono to nějak dopadne, hlavně ať to

nepostihne mou rodinu."

Měli bychom si uvědomit, že situace v této zemi není únosná, je čas zachránit, co se dá a po této operaci se vracet a krůček za krůčkem napravovat to, co po nás zůstalo.

Občané, v nadcházejících eurovolbách volte nové zástupce, neokoukané tváře a hlavně si ověřte, zda ten dotyčný si zaslouží váš hlas. Promluvte si spolu o svých budoucích zástupcích v tzv. Evropě a nezapomeňte, že bez vašich hlasů se jim tučné platy nenaplní.

Proto je vaším právem zvolit si takové zástupce, kteří za vás budou v EU mluvit ve prospěch NAŠÍ ZEMĚ. To znamená, že co tam svými znalostmi věci a řečnickým umem vybojují, to budeme mít. Proto buďte uvážliví a rozhodujte podle svého nejlepšího přesvědčení!

K.H.B. Milovice

Pokyny pro členy a místní organizace RMS pro přípravu voleb do Evropského parlamentu

Červnové volby budou příležitostí pro politickou a morální rehabilitaci naší strany a naší členské základny. Pro jejich přípravu však nejsou rozhodující jen hesla, ale také zajištění organizačního záme.

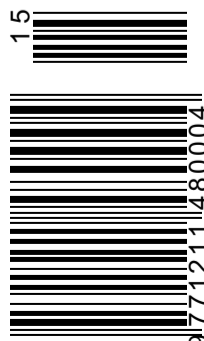
1. Obsazení okrskových volebních komisí: Jsou dvě možnosti, buď si místní organizace nebo pověřený člen zajistí jmenování členů a náhradníků okrskové volební komise naší strany na obecních úřadech sami nebo odešlou perfektně zpracovaný seznam členů a náhradníků na adresu sekretariátu Havlíčkův Brod a jmenování bude provedeno centrálně. Tuto činnost je zapotřebí realizovat v měsíci dubnu.

2. Zajištění propagačních ploch v obcích: V každé obci je starosta povinen zajistit pro všechny kandidující politické strany stejný prostor na obecních vývěsních plochách. Je tedy zapotřebí zajít na radnici a tento prostor si zamluvit. Každý zájemce o propagační materiál jej dostane na vyžádání z centrálních sekretariátů nebo od okresních a krajských předsedů, kteří jej obdrželi na poradě.

3. Propagace v místním rozhlasu: Každý obecní úřad je povinen zajistit na požádání relaci v místním rozhlasu. Cena této relace se obvykle pohybuje kolem 50,- Kč za 10 minut.

4. Vyzýváme všechny členy a místní organizace, aby všemožně podpořili naše kandidáty.

Předsednictvo RMS

PENTAGATE - Letadlo, nebo řízená střela pokračování 3

Hypotéza řízené střely

Okruhly (soustředěné pětiúhelníkové budovy Pentagonu) jsou označeny E, D, C, B, a A. Mezi B a C je okružní vozovka. Nazýváme ji cesta A E. Letoun letěl přibližovacím úhlem přibližně jako toto a nos stroje, prošel vnitřní stěnou budovy C a skončil na cestě A E. Můžeme tedy říci, že stroj pronikl až tam.

Několik expertů upřesnilo oficiální verzi. Celá tato verze je značně komplikovaná a zasluhuje pozorné studium.

Absence zbytků Boeingu se vysvětluje skutečností, že letoun byl roztržěn, když pronikl touto budovou, která byla zvláště resistantní. "Náraz se uskutečnil extrémní energií, která vyvolala pulverizaci stroje 1, vysvětlil anonymní expert byv konzultován s novinami Le Monte.

"Šok byl takový, že se letoun rozpadl na prach", komentuje jiný specialista, rovněž anonymní, citovaný novinami Libération.

Zmizení částí letounu zvláště odolných, jako jsou motory nebo brzdy, vysvětluje skutečností, že letoun se totálně roztavil (avšak s výjimkou jednoho reflektoru a černých skříněk, které byly nalezeny o tři dny později...). Na rozdíl od vozidel, jsou letouny vyrobeny především z hliníku, který se taví při 600°C a struktury letounu se mohly roztavit", analyzuje Le Monte, což potvrzuje Libération: "Mnoho úlomků letounu se rovněž roztavilo intenzivní teplotou".

Absence 100 tun roztaveného kovu se vysvětluje skutečností, že oheň překročil 2 500°C, čímž vyvolal odpaření materiálu letounu (avšak nikoli těch v kabině, ani těch, ze kterých byl reflektor a černé skřínky). "Podle toho co způsobily, materiály, které ho živily, vystavení kyslíku a jeho trvání, požár tohoto rádu může uvolnit teplotu 1 700-2500°C říká jiný specialista. "Teplota uvolněné požárem 24 hodin umožňuje pochopit, že větší část zbytků letadla byla zničena".

Skutečnost posledního otvoru 2,30 m v průměru se vysvětluje tak, že přes všechny překážky, nos letounu pokračoval ve své šílené dráze třemi budovami. To je závěr šéfa projektu renovace Pentagonu. Podle oficiální verze, zkáza tedy mohla být způsobena Boeingem 757200. Podle ní se letoun mohl roztržít na fasádě Pentagonu, roztavit se uvnitř budovy, vypařit se při 2 500°C a nicméně prorazit dvě další budovy podle díry asi 2,30m v průměru.

Výstupní otvor, kterým stroj vylétl

Fotografie, pořízená Departmentem obrany ukazuje otvor, kterým střela vylétla na konci své dráhy budovami.

Lee Evey, šéf projektu renovace Pentagonu,

vysvětlil na tiskové konferenci 15.9.: Okruhy (soustředěné pětiúhelníkové budovy Pentagonu) jsou označeny E, D, C, B, a A. Mezi B a C je okružní vozovka. Nazýváme ji cesta A E. Letoun letěl přibližovacím úhlem přibližně jako toto a nos stroje, prošel vnitřní stěnou budovy C a skončil na cestě A E. Můžeme tedy říci, že stroj pronikl až tam.

Několik expertů upřesnilo oficiální verzi. Celá tato verze je značně komplikovaná a zasluhuje pozorné studium.

Absence zbytků Boeingu se vysvětluje skutečností, že letoun byl roztržěn, když pronikl touto budovou, která byla zvláště resistantní. "Náraz se uskutečnil extrémní energií, která vyvolala pulverizaci stroje 1, vysvětlil anonymní expert byv konzultován s novinami Le Monte.

"Šok byl takový, že se letoun rozpadl na prach", komentuje jiný specialista, rovněž anonymní, citovaný novinami Libération.

Zmizení částí letounu zvláště odolných, jako jsou motory nebo brzdy, vysvětluje skutečností, že letoun se totálně roztavil (avšak s výjimkou jednoho reflektoru a černých skříněk, které byly nalezeny o tři dny později...). Na rozdíl od vozidel, jsou letouny vyrobeny především z hliníku, který se taví při 600°C a struktury letounu se mohly roztavit", analyzuje Le Monte, což potvrzuje Libération: "Mnoho úlomků letounu se rovněž roztavilo intenzivní teplotou".

Absence 100 tun roztaveného kovu se vysvětluje skutečností, že oheň překročil 2 500°C, čímž vyvolal odpaření materiálu letounu (avšak nikoli těch v kabině, ani těch, ze kterých byl reflektor a černé skřínky). "Podle toho co způsobily, materiály, které ho živily, vystavení kyslíku a jeho trvání, požár tohoto rádu může uvolnit teplotu 1 700-2500°C říká jiný specialista. "Teplota uvolněné požárem 24 hodin umožňuje pochopit, že větší část zbytků letadla byla zničena".

Skutečnost posledního otvoru 2,30 m v průměru se vysvětluje tak, že přes všechny překážky, nos letounu pokračoval ve své šílené dráze třemi budovami. To je závěr šéfa projektu renovace Pentagonu. Podle oficiální verze, zkáza tedy mohla být způsobena Boeingem 757200. Podle ní se letoun mohl roztržít na fasádě Pentagonu, roztavit se uvnitř budovy, vypařit se při 2 500°C a nicméně prorazit dvě další budovy podle díry asi 2,30m v průměru.

Nos letounu ?

Představme si na chvíli, že nám předtím navyprávěli, že se letoun roztržil, roztavil a vypařil. Je přesto možné, že nos linkového letadla prorazí tři budovy, a že udělá při výstupu z poslední díry dokonale kruhovou o průměru 2,30m?

Nos letounu, radiolokační baň, obsahuje systém elektronické navigace. Aby bylo umožněno pronikání radiových vln přístrojů, není vyroben z kovu, ale z uhlíkových vláken. Jeho tvar byl studován z hlediska aerodynamiky, ale není odolný proti nárazům. Vnější obal, stejně jako jeho obsah, jsou tedy velmi křehké. Při nárazu na překážku se rozpadnou, ale nepronikají ...

Hlava řízené střely ?

Avšak hasiči říkají, že viděli něco, co považovali za nos letounu. Boeing pronikl až do pětiúhelníku "C", vysvětlují. "Jedinou věc, kterou jsme viděli a mohli říci, že se jednalo o letadlo uvnitř budovy, byly zbytky nosu letadla", vypráví novinám NFPA Journal kapitán Deina. ... Proti křehkému nosu letadla, hlavice některých řízených střel jsou extrémně odolné.

Jaké jsou přesně škody? Mezi dírou, kterou způsobila střela při nárazu a tou, kterou způsobila na konci dráhy, tři budovy byly provrtány skrz a naskrz. Je nutno poznamenat, že tyto tři budovy nebyly probourány, ale prorazeny. Nepozorujeme skutečně jiný účinek než jakýsi tunel a velký požár, který se rozšířil do západního křídla Pentagonu. Kdyby se Boeing 757200 zřítíl na tyto budovy, byl by je rozbouřal.

Účinek kumulativní nálože

Jaká je povaha exploze, k níž došlo v Pentagonu 11. Září 2001? Analýza videozáznamů a fotografie místa umožňují zjištění, jakým typem střely byl atentát uskutečněn. Odpovídá exploze té, která by mohla být způsobena skutečnou výbušninou? Odpovídá požár tomu, který je způsoben vznícením uhlovodíků nebo to byl klasický oheň? Pierre Henri Bunel, absolvent vojenské akademie Saint. Cyr, bývalý důstojník dělostřelectva, je znám v následujících oborech: účinky výbušnin na lidi a stavby, účinky ubraní dělostřelectva na lidi a stavby, boj proti požáru různých materiálů a hořavin, trosky a zbytky letounů. Zúčastnili se zvláště války v Golfu na straně generálů Schwarzkopfa a Roquejeofre.

Deflagrace nebo detonace ?

Nejdříve je nutno objasnit zásadní rozdíl mezi deflagrací a detonací. Spalování explozivních chemických materiálů, prachů, výbušnin nebo

ropných produktů uvolňuje energii a vytváří rázovou vlnu. Výbušniny vytvářejí rázovou vlnu, jejíž rychlost přesahuje hodnotu okolo 2000 m/sec. Říkáme, že "detonují". Explozivní materiály, jejichž rychlost rázové vlny je nižší nedetonují. Říkáme, že deflagrují. Jedná se např. o prachy nebo uhlovodíky... Kerosen je těžký olej analogický s gasolem pro reaktivní motory, není to tedy v žádném případě výbušnina. Hoří za vývoje černých kotoučů těžkého dýmu.

Avšak pevné výbušniny nejsou pouhými chemickými kombinacemi. Je možno zvýšit jejich účinnost změnou jejich fyzické formy. Rázová vlna výbušniny se šíří kolmo k povrchu výbušniny přivedené k reakci. Jestliže upravíme formu výbušniny, můžeme orientovat rázovou vlnu tak, že maximum energie působí v žádaném směru tak, jako usměřujeme světlo reflektoru. Takto mohou existovat nálože sférické, jejichž rázová vlna působí ve všech směrech, válcové nálože šrapnelů, nálože ploché, ale též duté nálože. Tyto nálože koncentrují rázovou vlnu o vysoké teplotě a energii, schopnou prorážet beton nebo pancíř. Proti některým opevněním, velmi odolným, jsou používány dokonce zbraně s několika takovými náložemi. Soustředěná energie prorazí stěny jako průbojník. Vysoká teplota vyvolaná detonací duté nálože způsobuje požár všeho, co je uvnitř hořlavé.

Střela

"... existují také střely s plochou dráhou letu, které mohou nést nálože proti opevněním."

Střela s plochou dráhou letu nedávno nového typu má zpravidla tři fáze letu. Start, při němž dosahuje letovou rychlost, rozevírá křídla a směrové plochy. Potom sestupuje na výšku přeletu k cíli. V této fázi letu často mění směr, stoupá a klesá dosti nízko, aby unikla pokud možno detekci. Může být tedy považována za bojový letoun při taktickém letu. Tuto výšku udržuje do okamžiku, kdy vstupuje do konečné fáze. Tento bod je v určité vzdálenosti od cíle, dva až tři kilometry, podle typu střely. Od tohoto bodu střela letí přímo k cíli a silně zrychluje svůj let, což jí udělí maximální rychlost k zasažení cíle nejvyšší průraznou silou. Často se stává, že střela končí svůj let ostrou zatáčkou, což jí umožní správné zamíření k cíli. Svědek může spatřit, že střela sníží sílu a znovu "přidá plyn".

Pokračování příště

~ Poznámky o rasách ~

Přestože všichni odsuzujeme zločiny, které se v dějinách udály na základě rasových teorií, tak se mi zdá nesmyslné se přiklánět k opačnému extrému a dělat, že žádné fyzické rozdíly mezi rasami neexistují. A už vůbec se nechci přiklánět k názoru některých antropologů, že lidské rasy nejsou biologickou realitou, ale pouze fiktivním kulturním fenoménem. Protože paradoxní na těchto antropologických školách je, že se v nich popírá existence lidských ras, ale nikoliv ras zvířecích. Neboli rasy psů, koček, holubů a prakticky všech domácích zvířat jsou realitou, lidské nikoliv. Jenom se táži, zdali těmto školám nechybí základní znalosti z biologické antropologie?

Fyzických odlišností mezi rasami si byli vědomi už ve starém Egyptě. Dochoval se obraz z XV. st. př.n.l., kde jsou rasové rozdíly úmyslně zachyceny. Egypťan je vyobrazen cihlovou barvou, Lybijec bílou, žlutou Asyřan a černou Namibi-jec. Rozdíly zkoumá fysioantropologie. Podle mého se jedná o velmi zajímavý obor, který je ke své škodě z historických důvodů potlačován. Mezi jednotlivými skupinami můžeme sledovat rozdíly jak vnější, tak fyzické rozdíly z vnějšku neviditelné. A jak se tedy lidstvo podle ras člení? Máme tři "velké rasy": europoidní (bílá), mongoloidní (žlutá) a negroidní (černá). A každá z těchto třech se může dělit na subrasy. Tak naše bílá sahá od obyvatel Indie (kteří jsou též součástí tzv. bílé rasy) až ke zcela světlým odstínům. Poslední genetické výzkumy nasvědčují tomu, že bělošská populace se vyvinula z přibližně 10 000 společných prapředků.

V Evropě se pak vyskytují typy nordické, baltic-

ké, dinárské, alpské a mediterranní. Nejdiskutovanější typ nordický je vysoké postavy, dlouhé a úzké lebky, obličej je i nosu (může být lehce zahnutý), světlé pleti a vlasů, modrých očí. "Nejčastěji" (10%) se vyskytuje v Dánsku, Švédsku, severním Německu či severním Rusku. V české populaci je zastoupen pod 10%. Ohledně české "nordičnosti" je zajímavý fakt, že z protektorátního Národnostního soupisu vyplynulo, že "Češi jsou v průměru nordičtější, než sudečtí Němci, část Rakušanů, Bavorů i než východní Prusové." Typ baltický je světlé naružovělé pleti, modrých či šedých očí, slámově šedých vlasů. Je menší než typ nordický i hlavu a nos má kratší a širší. Nos může mít hřbet a často je jakoby promáčknutý. Obličej je nízký a široký, se zvláště nápadnou širokou dolní čelistí. U nás je zastoupen 25% a za představitele je uváděn Jaroslav Vrchlický. Typ dinárský je vysokorostlý s krátkou, ale širokou a nápadně vysokou hlavou a oploštělým týlem. Obličej dlouhý a úzký. Nos je dlouhý a silně zahnutý, úzký, jakoby orlí. Pleť hnědší, stejně jako oči a vlasy. Nejčastěji zastoupen na jihu Evropy. U nás patnáct procent a za představitele má T.G.Masaryka. Konečně v ČR 45% typ alpský: Postava stěrní rozložitá a hlava krátká a široká, obličej nízký a široký. Nos střední až široký s rovným nebo lehce dovnitř prohnutým nosním hřbetem. Pleť relativně tmavší, vlasy kaštanovité a oči světlé nebo temně hnědé. Typickým reprezentantem je Antonín Dvořák. Tyto typy se samozřejmě mohou vyskytovat a vyskytují s některými pomíšenými znaky.

Je zvláštní sledovat, jak si i vzdělání lidé dnes pletou termíny "árijský" a "nordický." "Árijský"

pochází od názvu pro rodinu indoevropských jazyků, dříve nazývaných "árijských". Tedy nikoliv od tělesné stavby, což by příslušelo rasovému definování. Už dávno v předhitlerovském podání mu byl dán jiný význam. V nacistickém pojetí pak znamenalo slovo "Árijec" přibližně totéž, co člověk evropského typu a zároveň nežid. Mimochodem: za Protektorátu byl český národ prohlášen za árijský.

Známy jsou i slova jako je dlouholebost a krátkolebost. O co jde? Jedná se o hlavový index, který se měří kefalometrem. Šifra hlavy děleno délkou hlavy a vynásobeno stovkou. Pokud váš výsledek je od 50,0 do 74,9 pak jste dlouholebí (dolichocefalie), pokud cifra je od 75,0 do 79,9 pak jste střednělebí (mesocefalie) a konečně pokud jste dospěli k číslu 80,0100,0 pak jste krátkolebí (brachycefalie).

Jiným ukazatelem, na který je zajímavé se podívat, je krev podle známé soustavy AB0. Obor se pak jmenuje seroantropologie. Zatímco v ČR má skupinu nula 30%, áčko 44%, béčko 18% a ábéčko 8%, tak třeba cikánská populace vykazuje cifry naprosto jiné. U Cikánů naleznete skupinu krve B s pětaticeti procentní pravděpodobností. Tím se podobají Burjatům, Kalmyjcům a Thajcům. V Evropě pak od západu k východu přibývá skupina B a naopak ubývá A. Vůbec, mezi jednotlivými rasami se poměry liší. Proto při dárcovství kostní dřevě či při transplantaci některých orgánů je důležitá etnogenetická analýza. Samozřejmě se to neříká nahlas.

Podobně můžete zkoumat rozdíly mezi jednotlivými rasami a národy pomocí krevního systému MN, Rh faktorů, nebo systému Le(a) x Le(b),

systému Duffy Fy(a+) x Fy(a), systému Lutheran, systému KellCellano, systému Kidd.....

Nesmírně zajímavé je, že u míšenců mongoloidní rasy se vyskytuje tzv. dvojí mongoloidní skvrna nepravidelná pigmentová skvrna velikostí dlaně na dolním konci zad v křížové krajině a druhá na dolní části krku. Což je pozůstatek tmavšího zbarvení celého těla původních mongoloidů. Čím je jedinec více míšením vzdálen, tím jsou skvrny méně výrazné. A například u Maďarů, kteří jsou smíšením s mongoloidní skupinou, se ona skvrna dodnes vyskytuje u novorozenců.

Jisté se nedá na základě rasové příslušnosti určovat hodnota či schopnosti jedince. S velectěnými vědátory RNDr. Josefem Wolfem, CSc. (+lektory prof. PhDr. Zdeňkem Pavlíkem, CSc. a prof. PhDr. Karlem Máchou, DrSc.) se však neshodují na následujícím závěru, u kterého postrádám úroveň a logiku, očekávatelnou u vysokoškolských skript. Pokud jí někdo objeví, necht' mi prosím dá vědět: "Genetikové zdůrazňují zejména vysoce pozitivní přínos rasového míšení projevující se už dnes na kráse a proporcích lidského těla. Jako DŮKAZY uvádějí především královny krásy a přední modelky, které jsou stále častěji míšenkami, některé i mnohonásobnými. Což je zároveň EVIDENTNÍ DŮKAZ neudržitelosti rasismu a jeho rasových teorií, jejich NEVĚDECKÉ PODSTATY a ideového pochybení." (zvýraznil P.K.; str. 54; Lidské rasy a rasismus v dějinách a v současnosti. Karolinum, Praha: 2000) Jak vidět, politická korektnost může být semeništěm obdivuhodných nesmyslů.

Petr Kalinovský

Provolání vlasteneckých organizací k občanům České republiky

HLASUJTE PRO KANDIDÁTKU REPUBLIKÁNI MS

Občané České republiky!

Ve volbách do Evropského parlamentu budete rozhodovat o své budoucnosti a o budoucnosti svých dětí.

●Opravdu se chcete vzdát práva rozhodovat o své zemi? Chcete svou budoucnost svěřit do cizích rukou? Chcete, aby Česká republika natrvalo ztratila svou suverenitu a samostatnost v rozhodování o svém hospodářství, obchodu, vnitřní a zahraniční politice?? Myslíte, si že 24 poslanců v Evropském parlamentu, jejichž sestava bude přesně kopírovat Parlament České republiky na Malé Straně v Praze, ochrání naše národní zájmy? Myslíte si, že poslanci českého parlamentu a senátoři, kteří Vás zradili při každém hlasování? Víte, že v Evropské unii rozhodují mezinárodní koncerny prostřednictvím nikým nevolených byrokratů? A jste si vědomi, že v Evropské unie nelze vystoupit? Opravdu chcete návrat Němců do České republiky, zejména do jejího pohraničí? Souhlasíte s vykupováním půdy a nemovitostí podle v EU platné zásady o volném pohybu osob a kapitálu? Chcete opět nové poněmčení napřed pohraničí a pak celé naší vlasti podle programu Sudetoněmeckého landsmanšaftu? Jste si vědomi, že bez vlasteneckých poslanců z kandidátky RMS, bychom tomu nemohli nijak legálně zabránit? Opravdu chcete zánik nedotovaného českého zemědělství v konkurenci s neomezeným dovozem dotovaných potravin? Přejete si, aby česká půda patřila cizincům a naši zemědělci byli jejich pacholky? Nezapomínejte, že v EU vládne nelitostná konkurence podporovaná národními vládami. Bohužel právě vláda České republiky by nás prodala dokonce zadarmo!

●Opravdu si přejete likvidaci domácího průmyslu a další zvyšování nezaměstnanosti? Chcete být bezprávnými gastarbajtry v kdysi vlastní zemi? Nebo chcete sloužit v cizině jako levní nádeníci? Zvažte, že už dnes máme půl milionu nezaměstnaných a 70 procent občanů žije z podprůměrných příjmů!

●Opravdu si přejete zdražení potravin, bydlení, energie i služeb více než o 50 procent i více?

Buďte si vědomi, že ze zadlužených státních rozpočtů platy a důchody zvyšovat nelze! Státní dluh již dnes dosáhl 250 miliard Kč a podle všech prognóz dál poroste! Evropská unie již dnes požaduje výrazné snížení sociálních výdajů naší republiky! Zvažili jste, co by čekalo 2,5 milionu důchodců a většinu nemajetných rodin s dětmi?

●Opravdu věříte, že nám Evropská unie bude jen

z dobrého srdce poskytovat značné peněžní částky?

Víte, že vláda ČR při vstupních rozhovorech vyjednala jako almužnu z EU příjem ve výši 0,2% státního rozpočtu? Slibuje-li nyní občanům blahobyt v EU, vědomě lže! Jedině velmi nekompromisní politika, jakou dokáže dělat jen Republikáni MS může právě našemu národu zajistit přísun peněz z EU.

●Opravdu chcete být podrobeni hospodářským sankcím? Chcete být okupováni cizí armádou a policií? Už dnes jsou zde stovky cizích poradců. Vláda také tají usnesení EU o možnosti násilného zásahu proti neposlušným novým členům!

●Opravdu chcete místo národní armády sbor žoldnérů pod cizím velením? Opravdu si přejete, aby náš národ již nikdy nemohl hájit svá práva?

Uvědomujete si, že NATO je vojenskou organizací Evropské unie?? Přejete si, aby naši vojáci umírali za cizí zájmy? Uvědomujete si, že účastí v napadení Jugoslávie se ČR stala k hanbě nás všech agresorem? Kde a proti komu to bude přístě?

●Přejete si sblížení Čechů a Slováků?

A uvědomujete si, že vstup do Evropské unie by znamenal zrušení nadstandardních vztahů a trvalé rozdělení našich vzájemně nejbližších národů?

●Opravdu chcete rozbití národních států na tzv. euroregiony?

Souhlasíte se zaplavením České republiky cizinci, přejete si postupný zánik národní kultury a jazyka? Uvědomujete si, že v EU nás čeká osud Lužických Srbů a později i Polabských Slovanů?

●Mějte na paměti, že Evropská unie znamená bídu, vymírání a zánik českého národa!

Vyměníme-li svou nezávislost za falešné sliby, zaplatí toto selhání našich současných generací celý národ cenou nejvyšší! Špatná volba poslanců Evropského parlamentu by znamenala národní katastrofu.

Proto jedinou odpovědí každého českého občana musí být:

**NE EVROPSKÉMU
PROTEKTORÁTU!
JASNÉ ANO PROGRAMU
REPUBLIKÁŇŮ MS!**

**JASNÉ ANO POSLANCŮM
ZVOLENÝM ZA NAŠI STRANU,
JEDINĚ ONI BUDOU DŮSLEDNĚ
HÁJIT NAŠE NÁRODNÍ ZÁJMY!!!**

Smrt prezidenta

Makedonský prezident, který při havárii zahynul, významně přispěl ke smíření slovanského obyvatelstva a albánské menšiny

Sdělovacími prostředky proběhla zpráva, že poslední únorový týden se na Balkáně zřítlo letadlo. Na tom by nebylo nic divného, vždyť letadla v současné době padají téměř denně.

V tomto případě však jde o významnou osobnost politického života. Makedonský prezident, který při havárii zahynul, významně přispěl ke smíření slovanského obyvatelstva a albánské menšiny. Dokázal tak, že normální lidé jsou schopni se domluvit i bez americké vojenské přítomnosti. Otázkou je, zda havárie měla technické příčiny nebo šlo o atentát. Ostatně i technickou závadu lze "narafčit".

Na místě havárie se totiž vzápětí objevilo plno pyrotechniků. Odůvodnili to tím, že jde o zaminovanou oblast. Nestojí však za zmíněným případem nějaké nadnárodní síly? Vždyť obyčejní lidé na Balkáně mají války již plné zuby. Pomalu, ale stále častěji vzpomínají na společné soužití v bývalé Jugoslávii.

Podstatné je i to, že současným představitelem Chorvatska je poslední předválečný jugoslávský prezident Mesić. Ten rovněž přispěl k uklidnění, po vládě svého proněmeckého předchůdce, který neváhal štvát národy proti sobě a rovněž vyznamenal bývalé "ustašovce" válečné zločince. A právě na konferenci o situaci na Balkáně letěl makedonský prezident. Této konferenci se měli zúčastnit i předáci ostatních států bývalé Jugoslávie.

Podle určitých zákulních signálů se na konferenci mělo jednat o míru, ale hlavně o tom, že by se měly

národy bývalé Jugoslávie sjednotit opět v nějaký silný jihoslovanský stát. Zesnulý prezident prý byl, podle našeho tisku, prozápadní, proevropský a proamerický. Opak byl zřejmě pravdou. Proč by jinak několikrát vyzýval americké "poradce", aby opustili výsostně území Makedonie? Zatím bez odezvy. Nebo, že by právě toto byla ta pravá odezva?

Evropská unie nepotřebuje na balkánském poloostrově silný slovanský stát, ale spoustu malých státeků, které by mohli bruselští (rudí?) komisaři pohodlně ovládat. V případě "neposlušnosti" pak odsuzovat a zatýkat vlastenecké politiky. To ostatně hrozí i nám v případě ratifikace o přistoupení k mezinárodnímu tribunálu v Haagu.

A Američané? Ti mají jedno velké cvičiště, na němž mohou v případě potřeby na civilistech zkoušet nové zbraně. Tak to dělali již ve Vietnamu a před nimi Němci ve španělské občanské válce. Piccasův obraz "Guernica" není jen pomníkem německého barbarství, ale stovek měst a vesnic, které jiní barbari neváhali srovnat se zemí, mnohdy ve jménu "míru, humanity a demokracie". Naše bývalé, současné i budoucí "spojence" nevyjímaje.

V závěru si kladu otázku, co by se stalo, kdyby se v rámci EU pokusili vlastenečtí politici obnovit silné Československo. Také budou mít leteckou havárii, nebo vypadnou z okna jako Jan Masaryk? Ten se prý dokonce po pádu zvedl a šel za sebou zavřít okno. *doc*

Žebrácké euromzdy

Kdybychom měli stručně charakterizovat proevropskou propagandu, mohli bychom ji charakterizovat dvěma slovy zářné zítřky. Ze všech sdělovacích prostředků se na občany valí záplava chvály a příslibů šťastné budoucnosti. Pro tyto apoštoly EU není nic problém, podle jejich slov to vypadá, že po českém vstoupení do Unie se jako mávnutím kouzelného proutku zlepši ekonomická a sociální situace všech našich spoluobčanů. Opak je ale smutnou a děsivou pravdou. Případným vstupem do EU se rázem staneme nejchudším z nejchudších unijních států.

Nemusíme dělat nějaké složité analýzy, abychom došli k tomuto neradostnému zjištění. Stačí k tomu pouhé statistické srovnání. K porovnání použijeme průměrné platy v Německu a čtyř kandidátských zemí ČR, Slovenska, Polska a Maďarska. Němec si průměrně vydělá 2482 euro oproti 458 euro v ČR. O něco méně si vydělají Maďaři 389 euro. Poláci se mají o poznání "lépe", protože si vydělají 546 euro, ale i tak jsou na čtvrtině německých mezd. Žebříček příjmů uzavírají Slováci se svými 282 euro.

Někdo by mohl namítnout, že jsme účelově zvolili Německo, jako jeden z nejbohatších států Unie, abychom zdůraznili mzdovou propast. Ale i mzdy v "chudých" státech EU, jako je Řecko, Španělsko a Portugalsko jsou vysoko i nad polským mzdovým průměrem. Posuďte sami: Španělsko 1461 euro, Řecko 1162 euro a nejvíce se blíží Portugalsko s průměrnou mzdou 708 euro.

Jakou tedy budeme hrát úlohu ve společenství, kde mzdy našich občanů ani zdaleka nedosahují pětiny mezd nejvyšších členů? Stanou se z nás námezdní pracovní síly, které budou za pár euro vykonávat práce, z nichž zisk půjde někam jinam, než aby zůstal doma. Staneme se bezprávnou kolonií, která bude zajímat Brusel jen kvůli velikosti obytného prostoru pro výrobky "pů-

vodních" členských států. Mzda, kterou obdržíme, nám bude díky vysokým "evropským" cenám stačit pouze na pokrytí základních výloh. Na nic více.

Nastrčení a zaplacení propagátoři eura se rozplývají blahem, jak je skvělé používat po celé Evropě jednu měnu. Nemusí si prý při přejezdu ze země do země měnit peníze a tím pádem jsou všude doma a konečně se mohou cítit skutečnými Evropany. Pochopitelně zamlčují, že zavedení společné evropské měny znamenalo zdražení cen ve všech oblastech. Každou novou zemi eurozóny postihlo zdražení některých služeb.

Mnozí obchodníci se na zavedení společné měny připravili s předstihem. Potřebovali s předstihem dosáhnout toho, aby ceny jejich výrobků a služeb byly po zavedení eura zaokrouhleny tak, aby jim cena nevyšla např. na 1,98 euro. Proto před zavedením eura upravovali ceny, čili zdražovali. Příkladem nám budiž pařížští barmani, kteří hostům servírovali šálek espressa za cenu okolo 6 franků. V minulém létě poskočila cena na 6,5 franku, tedy na částku rovnající se dnešnímu 1 euro. Nebyl to však pouze soukromý sektor, kdo se důkladně připravil na příchod eura, protože např. finská vláda zvýšila ceny energií s vysvětlením, že musejí být srovnatelné s eurem.

Je povinností nás Republikánů, upozorňovat občany na zápor vstupu do EU, protože cítíme odpovědnost za tuto zemi a nechceme zradit historický odkaz předků. Jestliže víme o skutečnostech zpochybňujících náš vstup do EU, musíme s nimi seznámit veřejnost, protože jinak abychom se dostali na úroveň těch, kteří chtějí zavléct naši zemi do EU. Proto volte republikány číslo 11, národní sílu, která chce, aby si češi vládli na svém a po svém! *Republika č.24/2002*

... a tak to vidím já

volební zákon na základě poměrného zastoupení a s 5% omezující klauzulí. Tatáž vládoucí garnitura dnes, kdy podle průzkumu Republikánská strana je daleko za touto hranicí, začíná hovořit o tom, že by se měla zvýšit 5% klauzule. Hovoří i o tom, že by se mělo upustit od systému poměrného zastoupení a přejít na systém, který je zde ve Velké Británii, to jest na systém většinový. Musíme si ale uvědomit zásadní rozdíl mezi Velkou Británií a Československem.

Ve Velké Británii, která je kolébkou demokracie, zemi kde je politické klima stabilizováno, kde jsou tradiční politické strany a voliči mají dost času sledovat politika během celého vývoje, je tento systém jistě na místě. Ale Československo je v úplně jiné situaci. Politické strany se prakticky ještě nestačily konstituovat, mnohé z nich zkomírají. Nebylo možné posuzovat tzv. osobnosti, to je termín, který se v Československu často užívá, které se ještě nestačily vytvořit, neměly dostatek času se profilovat.

Tzn., je zde diametrálně odlišná situace a bude trvat ještě celá dlouhá léta, než se politická scéna v Československu skutečně stabilizuje. Do této doby jsme toho názoru, že optimální je systém poměrného zastoupení při zrušení 5% klauzule, aby se mohly profilovat i slabší politické strany, aby se veřejnosti mohli představit jednotliví zástupci politických stran, aby veřejnost měla možnost tyto zástupce sledovat, jejich práci posuzovat a hodnotit. Ještě bych se rád zmínil právě o termínu osobnosti. Když ponecháme stranou encyklopedické definice tohoto slova, tak zjistíme, že osobností se může stát jedině ten, kdo může delší dobu pracovat pro veřejnost, ten, kdo má možnost vystupovat ve veřejných sdělovacích prostředcích a kdo má možnost po delší dobu seznamovat veřejnost se svými názory. Tyto podmínky v Československu vytvořeny nebyly. Sdělovací prostředky nejsou veřejné, ale jsou v rukou vládnoucí garnitury. Přístup do nich má jenom hrstka vyvolených, kteří již dnes zastávají vedoucí funkce v Československu. Všichni ostatní jsou odkázáni na stejný způsob politického boje, který byl zaveden dávno před první světovou válkou. Navštěvovat jednotlivé obce, vystupovat živě před občany, seznamovat je se svými názory a získávat je pro podporu své strany. Uvědomme si však, že v Československu je v současné době takřka 6 700 obcí. Je prakticky nad lidské síly, aby kdokoli z politiků dokázal tyto obce navštívit. Snad jedinou výjimkou je právě Republikánská strana, které se podařilo již tímto zastaralým, ale účinným způsobem získat na svoji stranu velké množství voličů.

Jakou cenu má slovo politika?

Pro toho kdo sleduje to co se děje dnes a denně na naší politické scéně asi nepřekvapí, jak je to s dodržováním slova. Ve vyspělých zemích bylo zvykem, že ke sjednání obchodu nebo služby stačilo čestné slovo. Pokud mezi tyto země patřili Velká Británie, Irsko, Dánsko, Holandsko a Švédsko, tak už to neplatí. Ještě loni před referendem o vstupu do EU, nám vláda slibovala až se hory zelenaly, že dnem vstupu do EU budeme moci v těchto zemích bez omezení pracovat. V ostatních zatím ne, v rozmezí dvou až sedmi let, ale v těchto pěti určitě. Dostali jsme přece čestné slovo od jejich ministrů. Takže žádné vyjednané dohody od našich vyjednavců s exkomunistou Teličkou v čele, žádné mezinárodní smlouvy nic podobného. (Dnes je Telička, po trapase s Kužvartem, Eurokomisařem, přestože vyjednal nejhorší přístupové podmínky z kandidátských zemí a Česká republika je jako jediná přímým příspěvatelem tj. dá více než dostane, ale v unii si ho prý váží. Není divu právě proto. Tento člověk určitě nebude hájit zájmy ČR. A vo vo tom to je.) Pouze slovo politiků. A jak je to dnes dva měsíce před vstupem? Najednou nic neplatí, nic není vyjednané a tři státy kromě Irsku a za určitých podmínek i Velké Británie nás u sebe nechťejí. Bojí se přílivu nekvalifikované pracovní síly z Východu, kterým nepůjde ani tak o práci jako o získání sociálních výhod. O jakou skupinu občanů se jedná si každý dovede představit. U nás samozřejmě žádné omezení neplatí, tak můžeme očekávat, že dnem vstupu do unie zaplaví naše území tisíce občanů ze Slovenska, Polska a pobaltských zemí. Jejich příchodem dojde k tomu, že budou ochotni pracovat za nižší mzdu než naši pracující, které vytlačí z jejich míst a tak dojde k dalšímu růstu nezaměstnanosti. Dnešních 540 tisíc lidí bez práce je asi pro naši vládu ještě málo. Žádnou ochranu pracovního trhu totiž nevyjednala. A po tom, co se děje na Slovensku, kde dochází k cikánským bouřím a rabování, můžeme čekat, že dnem vstupu do unie dojde k masivnímu exodu cikánské populace směrem do Čech.

Tyto negramotné hordy sice neovlivní náš trh práce, nikdy nepracovali ani pracovat nechťejí, ale mají eminentní zájem parazitovat na našem sociálním systému. Jak se jim to podaří záleží na tom jak naše vláda a parlament na tuto situaci zareaguje. Zatím žádný zákon, který by to řešil není a ani poslanci na přímý dotaz na tuto vážnou věc, nejsou schopni odpovědět jak to bude. Jedno řešení by se našlo. Každý, kdo hlasoval pro vstup do EU, by si vzal jednu cikánskou rodinu k sobě domů a tím by dokázal, že je pravý Evropan a zároveň by byl za svou volbu spravedlivě potrestán.

Jakou cenu má slovo našeho politika se můžeme každodenně přesvědčit na vlastní kůži. Ze všech předvolebních a před referendových slibů nezůstal kámen na kameni. Parlamentní strany už neměly co nabídnout, voliči totiž začali konečně přemýšlet a zjistili, že se stále nic k lepšímu nemění a tak se jim opět hodil republikánský program. Tam zahráli na vlasteneckou strunu, jinde se hodil náš návrh na doživotní tresty pro pašeráky drog, případně znovu zavedení trestu smrti za brutální vraždy a ejhle opět volební preference stoupají. Každá strana si něco najde. Ne, že by měli v úmyslu něco splnit. Už musíš vědět občane-voliči, že tu nejsi na to, abys měl tu drzost a kontroloval plnění předvolebních slibů, ale abys makal, platil daně, nic od státu nechťel, nemarodil a před důchodem tiše umřel. A za svou špatnou volbu se ti dostane zdražování všeho co se jen zdražit dá, nezaměstnanosti, růstu zločinnosti a života na hranici bída. Za to parlamentní slibotechna s.r.neo. si své sliby plní. Pracovní morálka veškerá žádná, ale statisicové platy, imu-nita a cestování zdarma po celém světě mluví za vše.

Ještě se musím vrátit k referendu. Na před referendové mláčené prázdné slámy vynaložila vláda 200 milionů korun z kapes daňových poplatníků. To, že tyto peníze nerozdělila demokraticky na dvě části, 100 milionů pro propagandu unie a 100

milionů odpůrcům vstupu, se nemůžeme vůbec divit. Naše vláda se totiž demokraticky pouze tváří, a proto nedemokraticky potlačovala jakýkoliv projev pravdy o unii. Kritici EU měli ale jednu obrovskou výhodu v tom, že se nemuseli uchýlovat ke lžím, protože stačilo říkat pravdu o tom co nás čeká a co nás nemine, aby si každý rozumný člověk uvědomil, komu nejvíce na našem vstupu do unie záleží. Jsou to především naši poslanci a senátoři, kteří budou mít šanci získat pro sebe, své aktivity a pro spřátelené firmy, dotace a lukrativní státní zakázky z EU. Při naší poloze uprostřed Evropy se staneme tranzitní zemí a to znamená vybudovat nové dálnice, železnice a letiště a to bude stát hodně opravdu hodně peněz. Již nyní se budují obrovská překladiště, které nevytvorí pracovní místa, jsou plně robotizována, zato autodopravou dokonale poškodí životní prostředí a zaberou kvalitní půdu. Další kšeftík je skupování pozemků a nemovitostí, jak to předvedl bývalý chudý ministr zemědělství Fencel(ČSSD), který si za dobu ministrování za desítky milionů nakoupil tyto komodity. Nikoho, ani jeho soudruhů ve straně nenapadlo zeptat se ho, kde na to vzal. Proč asi? Protože podobné kšeftíky mají všichni. Až po vstupu do unie poznáme či to byly peníze a komu tyto lidé vlastně slouží. Bude to asi stejně,

jako když jsme po „sametové“ revoluci slyšeli Havla omlouvat se sudetským Němcům za jejich spravedlivý poválečný odsun. Přece se za to, že už za komunistů z něho udělali nejbohatšího občana ČSSR, musel těm revanšistům revanšovat. A co obyčejný tvrdě pracující člověk? Ten začíná poznávat důsledky, které pod záminkou plnění evropských norem, musí dodržovat bez ohledu na logiku a nutnost. Každý sebe hloupější zákon nebo vyhláška, která vznikne na všech úrovních počínaje parlamentem a konče obcí je, aby se obhájila, prezentována jako evropská norma. Je sice pravdou, že 60 tisíc úředníků v Bruselu dělá co může a vymýšlí jednu hovadinu za druhou, ale na naši vládu a na naše úředníky, nemají. Denně můžeme sledovat jak se v parlamentu mění DPH a zákony, které jeden den musí splňovat evropské normy a druhý den nemusí. Na komunální úrovni se vytváří podobné zmetky, které se týkají různých omezení, příkazů, zakáz a vyhlášek. A když dojde k oprávněné kritice ze strany občanů, tak místo logického vysvětlení se úředníci brání „Já nic, to unie“ a vyjde jim každá blbina.

Jak z toho ven? Recept je jednoduchý. Při příštích volbách vypnout televizi, zapnout mozek a dát svůj hlas Republikánům MS! **VesMil**

Budeme kolonií v rámci EU

Přestože podle tendencí a tím pádem málo přesvědčivých a překvapujících průzkumů veřejného mínění se většina občanů těší do EU a některé skupiny, jako třeba vysokoškoláci nebo podnikatelé dokonce hodně, bylo by dobré se kromě pozorování života vybraných rodin pečlivěji zamyslet nad tím, zda plánované rozšíření EU na Východ o tři až deset zemí najednou je vůbec realizovatelné, zda si je současní členové unie přejí, a co by to skutečně, kromě pochybných výhod pro malou skupinu obyvatel, přineslo.

Uvědomme si, že v plánu jsou nejen Polsko, Maďarsko a ČR, ale při vši účt, kterou mám k pobaltským národům, i tak exotická a chudá Litva.

Současné členské země EU by se mohly nechat zlákat zvětšením expanzního prostoru pro svoji skomírající ekonomiku, potažceji se pod vlivem nepřetržitého toku nepříznivých zpráv kolem nuly. I ony by si však měly uvědomit, že pouhé včlenění nových zemí do současného systému by se jim mohlo nepěkně vymstít. Pokud ovšem zvolí druhou variantu, tzv. dvourychlostní Evropy nebo dělení Evropanů na osoby první a druhé kategorie, potom je otázkou, proč bychom se za tak diskriminujících podmínek měli vzdávat své národní, politické a ekonomické suverenity, když by výměnou za jejich ztrátu měly být úračky a ponižování.

Lze totiž velmi reálně očekávat, že se nakonec stávají členské země EU sjednotí ve strachu z politického i ekonomického kolapsu na omezeních, pro nás velmi

nepříjemných. Budou nám vnučována rozsáhlá diskriminační omezení mající za cíl chránit původní státy.

V pouhou teorii se změní jednotné pracovní právo. Pokud by se miliony pracovníků z nových zemí (a to nepočítám lidi z ČR, kteří by pravděpodobně skutečně zůstali doma, což by však bohatě vynahradili třeba Poláci), kteří dnes berou doslova almužnu, (srovnej průměrnou mzdu v Německu 2500 euro a u nás 460 euro), dostanou se původní země do takových problémů, že díky stávkám nebude fungovat vůbec nic. Následné hospodářské ztráty povedou ke krachu podniků a mohou vzniknout mezinárodní třenicové podobné těm před první světovou válkou.

A členství druhé kategorie my přeci nechceme, přestože ekonomika stále zůstává za ekonomikami stávajícími členskými zeměmi unie. Hrozí nám, že se z nás stane kolonie zvláště pro Německo.

Proto by bylo pro obě strany rozhodně přínosnější řešení, se kterým jsme přišli před mnoha lety. Volná spolupráce EU se zeměmi střední a východní Evropy. Postupně přizpůsobování a propojování. To umožní předjet předpokládaným otřesům nejen z rozšíření, ale i z případného konce evropské měnové unie. A EU jako celku. I to je totiž jedna z variant, se kterou se musí počítat a před kterou varují i někteří renomovaní odborníci.

Nechceme se izolovat nebo budovat čínskou zeď. Je však dobré být opatrní při tak závažném kroku.

PhDr. Miroslav Sládek (Republika 34/2002)

Dopis čtenáře

Vážený pane předsedo, reaguji na Vaši opakovanou výzvu o příspěvky do našeho týdeníku *Republika*. Jelikož jsem přesvědčen, že příspěvků popisujících dnešní neblahý stav v naší zemi i v okolním světě máte dostatek, pokusil jsem se o něco jiného, totiž sepsal a sestavil jsem delší stať s názvem *Kdo vlastně řídí svět?*, pokoušející se analyzovat příčiny dnešní situace. Vím, že se jedná o choulostivé téma, myslím si však, že pokud nekousneme do kyselého jablka, nedobereme se ničeho, a jen málokoho přesvědčíme. Vím, že náš protivník má všechny trumfy v ruce, počínaje sdělovacími prostředky a konče trestními zákony. Na naší straně je však pravda, proto Vás prosím, šířte ji, jak jen možno.

Seznamovat čtenáře s činy dnešní lumpenburžuazie i zkorumpovaného státního aparátu je sice záslužné, ale neosvětlimeli příčiny tohoto stavu a

hlavně komu to vše slouží a s jakým cílem se toto odehrává, rozséváme pouze beznaděje a všeobecné znechucení. Tak jako všechny dnešní televize, které mají za úkol občana pouze znechutit a vyvolat v něm pocit bezmoci a beznaděje.

Nemajíce patent na absolutní pravdu, chtěl bych tímto alespoň vyvolat diskuzi na výše uvedené téma a zároveň kladu otázku: "Všichni neustále hovoří o výši našeho státního dluhu, a jak neustále roste. Občas se aktéři navzájem obviňují, kdo za tento dluh může a kdo jej nadělal větší. Vysvětlil nám ale někdy někdo, komu ty peníze vlastně dlužíme?"

Srdečně Vás zdravím.

S úctou a pozdravem váš Roman Sláma

*Tímto úvodním dopisem zahajujeme přetiskování obsáhlého a velmi hodnotného materiálu. Sledujte další čísla týdeníku *Republika*.*

Oznamení

ÚŘEDNÍ HODINY SEKRETARIÁTŮ:

Praha St 15-17hod. Brno St 8-12hod.

Havlíčkův Brod Čt 15-16hod.

V sobotu 17.dubna 2004 se koná od 15 hod v hostinci "U Tomášů", BohumínSkřečonRychvaldská 22 schůze MO RMS Bohumín a MO RMS okr.Karviná. Účast členů povinná, příznivci vítáni. Zve předseda okresu Bacik, schůze se zúčastní i předseda krajského výboru Mgr.Komárek.

24.dubna 2004 se koná od 14hod. v restauraci Babylon, Ostrava-Kamenec schůze předsedů okresů Ostarva, Karviná, Bohumín a dalších z Moravskoslezského kraje. Zve KVRMS Mgr.Komárek

... a tak to vidím já

SOUČASNÁ SITUACE REPUBLIKÁNSKÉ STRANY

Budu k vám velmi otevřený, tak, jak bych si nemohl dovlít v Československu. Tam by tyto informace byly okamžitě zneužity k likvidaci jak Republikánské strany, tak ostatních opozičních seskupení. Republikánská strana, jejíž název zní Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československa, byla založena v prosinci 1989, od této doby vyvíjí svoji aktivitu. Je to jediná politická strana, která je činná na celém území Československa – v Čechách, na Moravě, Slovensku, včetně Podkarpatské Rusi. Je to politická strana, která má v současné době více než 25 000 členů, avšak naše hlavní síla spočívá v tom, že podle posledních průzkumů veřejného mínění je průměrný výsledek Republikánské strany 7 – 10% za celé území federace. Tam, kde byly provedeny regionální průzkumy, máme dokonce ještě více. V regionu jižních Čech jsme měli podle průzkumu 20%, v regionu severních Čech dokonce 25%, což jsou výsledky potěšitelné. Tyto výsledky nás nijak neukolébaly, pokračujeme v našem stylu volební kampaně a snažíme se získat co nejvíce voličů. Republikánská strana byla prakticky od počátku vystavena těm nejhanebnějším útokům, nejsprostším a nejpodlejšími, které nemají s demokracií nic společného. Již od počátku jsme byli označováni za neofašisty, neonacisty, komunisty, rasisty, bílé podkolenky, což je součást stejnojmenných bývalých sudetských Němců atd. Tento frontální útok měl Republikánskou stranu zdiskreditovat po politické stránce. To se nepodařilo. Naopak, díky těmto útokům, díky vlastně negativní reklamní kampani, Republikánská strana nepřetržitě v průzkumech veřejného mínění stoupá. Jelikož nestačily útoky ve sdělovacích prostředcích, zvolila současná vládnoucí garnitura další formu útoku. Neustále nasazovala do řad Republikánské strany své lidi, kteří měli za cíl Republikánskou stranu rozkládat zevnitř a vnášet nesoulad mezi její členy. Jestliže jsme se s těmito lidmi, kteří mnohdy byli agenti StB, veřejně rozloučili, byli jsme okamžitě označováni za diktátory, nedemokraty apod. Dalším faktorem, který působí proti Republikánské straně, je absolutní nedostatek mezistátní komunikace, absolutní embargo na informace z Československa. Světová veřejnost je systematicky dezorientována informacemi, které jdou přes síto současné vládnoucí garnitury. Pro tyto dezinformace slouží i mezinárodní konference. Zcela nedávno to byla konference Evropské demokratické unie, která se konala v Paříži. Na ni byli vybíráni lidé prověřeni, prokádováni, přátelé současné hradní kliky. Ti potom referují v soulači s tím, co současná vládnoucí garnitura potřebuje. Já sám osobně jsem byl jednou jedinkrát pozván na obdobnou konferenci, která se konala loňského roku v Budapešti. Poté, co jsem tam přednesl náš názor na vývoj v Československu, který se neshoduje s názorem vládnoucí garnitury Hradu, Václava Havla a dalších, jsem už preventivně nikam pozván nebyl. Já osobně musím říct, nechci se tím nikoho dotknout, že tyto konference v lásce nemám. Je to spíše příležitost pro tzv. Kongresové turisty, kteří se

129